

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2017. október 4.
(OR. en)

12882/17

**Intézményközi referenciaszám:
2017/0251 (CNS)**

**FISC 213
ECOFIN 788
IA 151**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2017. október 4.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2017) 569 final
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS IRÁNYELVE a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges rendszer bevezetéséről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2017) 569 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2017) 569 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2017.10.4.
COM(2017) 569 final

2017/0251 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges rendszer bevezetéséről

{SWD(2017) 325 final}

{SWD(2017) 326 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A közvetett fogyasztási adókat nemzetközi szinten a rendeltetési hely szerinti országban történő adóztatás alapelve szabályozza. Más szóval az adók kivetésére abban az országban kerül sor, ahol a termékeket felhasználják, illetve ahol a szolgáltatásokat igénybe veszik.

A hozzáadottérték-adó (héta) Európa leghosszabb ideje létező fogyasztási adója. A héára vonatkozóan 1967-ben tett kötelezettségvállalás egy, az Európai Közösség szintjén kialakítandó olyan végleges héarendszer létrehozására irányult, amely ugyanúgy működne, mint egy egyetlen országban működő rendszer.¹ A tagállamok közötti fiskális határok megszüntetésére vonatkozó igény felmerülésével összefüggésben 1992 végére szükségessé vált az árukereskedelem Európai Közösségen belüli adóztatására alkalmazott módszer felülvizsgálata. A cél az volt, hogy az áruk után a származási országban kelljen megfizetni az adót annak érdekében, hogy a belföldi kereskedelemre alkalmazandó feltételekkel azonos feltételek vonatkozzanak a Közösségen belüli kereskedelemre is, tökéletesen érvényre juttatva ezáltal a valódi belső piacra vonatkozó elképzelést.

Mivel sem a politikai, sem a technikai feltételek nem voltak adottak egy ilyen rendszer működtetéséhez, átmeneti héaszabályozás került elfogadásra.² E szabályozás a vállalkozások közötti áruügyletek tekintetében az áruk határokon keresztüli szállítását két különböző tranzakcióra bontja: az áruk indulási helye szerinti tagállamban adómentesen végrehajtott értékesítésre és a rendeltetési hely szerinti tagállamban megadóztatott, Közösségen belüli beszerzésre. E szabályokat megalkotóik ideiglenesnek szánták, tudatában léve azok hátulütőinek, nevezetesen annak, hogy a termékek héamentes megvásárlásának lehetővé tétele növeli a csalások elkövetésének eshetőségét, miközben a rendszer jellegéből fakadó összetettsége nem kedvez a határokon átnyúló kereskedelemnek. Az átmeneti héaszabályozás azonban még ma, 20 évvel az elfogadása után is érvényben van.

A „Zöld könyv a héa jövőjéről”³ című dokumentumról (a továbbiakban: zöld könyv) 2011. december 6-án megkezdett konzultációval elindított, széles körű nyilvános vita nyomán a Bizottság elfogadta „A héa jövőjéről – Úton egy egyszerűbb, stabilabb és hatékonyabb, az egységes piacra szabott héa-rendszer felé”⁴ című közleményt. A konzultáció megerősítette, hogy számos vállalkozás megítélése szerint a héarendszer összetettsége, valamint a rendszerrel kapcsolatos megfelelési többletköltségek és jogbizonytalanság akadályozza a határokon átnyúló tevékenységek folytatását és az egységes piac által kínált előnyök kiaknázását. A konzultáció egyúttal lehetőséget nyújtott annak megvizsgálására is, hogy az 1967-ben vállalt kötelezettség továbbra is időszerű-e.

¹ A Tanács 67/227/EGK első irányelve (1967. április 11.) a tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról; A Tanács 67/228/EGK második irányelve (1967. április 11.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a közös hozzáadottértékadó-rendszer struktúrájáról és alkalmazási módjairól.

² A Tanács 91/680/EGK irányelve (1991. december 16.) a hozzáadottérték-adó közös rendszerének kiegészítéséről és a 77/388/EGK irányelv módosításáról, tekintettel a fiskális határok megszüntetésére (HL L 376., 1991.12.31., 1. o.).

³ COM(2010) 695, bizottsági munkadokumentum, SEC(2010) 1455, 2010.12.1.

⁴ COM(2011) 851., 2011.12.6.

A tagállamokkal folytatott megbeszélések azt mutatták, hogy a származás helye szerinti tagállamban történő adóztatás célkitűzése politikailag továbbra is megvalósíthatatlan, amit 2012 májusában a Tanács is megerősített⁵. Az Európai Parlament⁶ és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság⁷ ugyancsak felismerte a patthelyzetet, és realisztikus megoldásként a rendeltetési helyen történő adóztatás elvén alapuló új héarendszer mellett foglalt állást.

A fent említett közlemény elfogadását követően a Bizottság széles körű és átlátható párbeszédbe kezdett a tagállamokkal és az érdekeltekkel abból a célból, hogy részletekbe menően megvizsgálja a rendeltetési hely szerinti elv végrehajtásának különböző lehetséges módjait. E tekintetben az alapvető elgondolás az volt, hogy az üzleti tevékenységek Európai Unió (a továbbiakban: Unió, illetve EU) belüli folytatásának épp olyan egyszerűnek és biztonságosnak kell lennie, mint a kizárólag belföldi tevékenységek végzésének. A párbeszéd mindenekelőtt a héa jövőjével foglalkozó csoport⁸ és a héával foglalkozó szakértői csoport⁹ találkozóinak keretében zajlott.

E munka eredményeire támaszkodva a Bizottság 2016. április 7-én „*Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek*”¹⁰ címmel elfogadta a héára vonatkozó cselekvési tervet (a továbbiakban: héára vonatkozó cselekvési terv). Ebben többek között bejelentette azon szándékát, hogy a stabil, egységes európai héaövezet létrehozása érdekében egy olyan végleges héarendszert kíván elfogadni az Unión belüli, határokon átnyúló kereskedelemre vonatkozóan, amely az áruk rendeltetési hely szerinti tagállamban történő adóztatásának elvén alapul. Az Unión belüli kereskedelemre alkalmazandó, egyszerűbb és csalásbiztos végleges héarendszerre vonatkozó jogalkotási javaslat a Bizottság 2017. évi munkaprogramjába¹¹ is bekerült.

2016. május 25-i következtetéseiben¹² a Tanács tudomásul vette a Bizottság által a fent említett cselekvési tervében a végleges héarendszer megvalósítása érdekében hozandó intézkedések tekintetében megfogalmazott észrevételeket és a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy első lépésként jogalkotási javaslatot terjesszen elő 2017-ben a vállalkozások közötti, határokon átnyúló kereskedelemre vonatkozó végleges héarendszer tárgyában. Ezenkívül a Tanács újfent megerősítette, hogy „a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás származási tagállama szerinti adózás” elvét „a rendeltetési helyen történő adóztatás” elvével

⁵ Council conclusions on the future of VAT (A héa jövőjéről szóló tanácsi következtetések) – A Gazdasági és Pénzügyi Tanács 3167. ülése, Brüsszel, 2012. május 15. (lásd különösen a B.4) pontot) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf

⁶ Az Európai Parlament 2011. október 13-i állásfoglalása a héa jövőjéről (P7_TA(2011)0436) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0436+0+DOC+XML+V0/HU>

⁷ Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. július 14-i véleménye – Zöld könyv a héa jövőjéről – Úton egy egyszerűbb, szilárdabb és hatékonyabb héarendszer felé <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=celex:52011AE1168>

⁸ A héa jövőjével foglalkozó csoport olyan fórumként szolgál, ahol a Bizottság a tagállami adóhatóságok héa terén illetékes küldötteivel megvitathatja a jogalkotást megelőző bizottsági kezdeményezéseket, és eszmecsere folytathat a héára vonatkozó jövőbeli jogszabályok kidolgozásáról.

⁹ A héával foglalkozó szakértői csoportnak 40 tagja van: a héa területén megfelelő szakértelemmel rendelkező egyének és főként vállalkozásokat képviselő szervezetek, adószakemberek, valamint a témával foglalkozó kutatók.

¹⁰ COM(2016) 148 final.

¹¹ A Bizottság 2017. évi munkaprogramja: Építsünk olyan Európát, amely védelmet nyújt, eszközöket ad polgárai kezébe és garantálja a biztonságot, COM(2016) 710 final. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1487237841093&uri=CELEX:52016DC0710>

¹² Lásd: <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

kell felváltani. Az Európai Parlament ugyancsak üdvözölte a Bizottság azon törekvését, hogy 2017-re javaslatot dolgozzon ki egy végleges héarendszerre vonatkozóan, amely egyszerű, méltányos, stabil, hatékony és ellenállóbb a csalással szemben.¹³

2016. november 8-i következtetéseiben¹⁴ a Tanács megállapította, hogy addig is, amíg a Bizottság kidolgozza az Unión belüli kereskedelemre alkalmazandó végleges héarendszert, indokolt tökéletesíteni a jelenlegi héarendszert. Ezzel összefüggésben a Tanács négy területet jelölt meg, ahol módosításokra van szükség:

- Héaazonosító szám: A Tanács felkérte a Bizottságot egy olyan jogalkotási javaslat előterjesztésére, amelynek célja a termékeket megvásárló adóalany vagy nem adóalany jogi személy számára a termékek feladásának vagy fuvarozása megkezdésének helyétől eltérő tagállam által kiadott érvényes héaazonosító szám további érdemi feltétele legyen a Közösségen belüli termékértékesítésre vonatkozó mentesség alkalmazásának.
- Láncügyletek: a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy javasoljon olyan egységes kritériumokat és megfelelő jogalkotási intézkedéseket, amelyekkel javulna a jogbiztonság és összehangoltabb lenne a héaszabályok alkalmazása a láncügyletek – köztük a háromszögügyletek – héa szempontjából történő megítélése során.
- Vevői készlet: a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a jelenlegi héaszabályok módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy a vevői készletekkel kapcsolatos megállapodások a határokon átnyúló kereskedelem vonatkozásában egyszerűsödjenek és kezelésük egységes legyen. Ebben az összefüggésben a „vevői készlet” kifejezés arra a helyzetre utal, amikor az eladó az árukészletet egy másik tagállamban találhatja, általa ismert vevő raktárába fuvarozza, majd ezt követően az árukészlet akkor kerül a vevő tulajdonába, amikor a termékek kiraktározása megtörténik.
- Termékek Közösségen belüli értékesítésének igazolása: a Tanács felkérte a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy milyen lehetőségek vannak a Közösségen belüli termékértékesítések adómentességének igényléséhez szükséges igazoló dokumentumokra vonatkozó, ajánlott kritériumok közös keretének létrehozására.

Annak érdekében, hogy eleget tegyen a Tanács kéréseinek, a Bizottság javaslatokat terjeszt elő a héairányelvnek¹⁵ az első három terület vonatkozásában történő módosítására

¹³ Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a végleges héarendszer felé vezető útról és a héacsallás elleni küzdelemről (2016/2033(INI))
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=HU&reference=P8-TA-2016-0453>

¹⁴ A Tanács 2016. november 8-i következtetése a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó hatályos uniós héaszabályok tökéletesítéséről (14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 sz. dokumentum, 2016. november 9.)
<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14257-2016-INIT/hu/pdf>

¹⁵ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.)

vonatkozóan. A negyedik terület kapcsán a héairányelv végrehajtására vonatkozó rendelet¹⁶ módosítására van szükség, ezért az külön javaslat tárgyát képezi.

A fentiekén túlmenően e javaslat bemutatja az Unión belüli, vállalkozások közötti kereskedelemre alkalmazandó végleges rendszer alapvető elemeit. Egy 2018-ban előterjesztendő javaslat pedig további részletes technikai rendelkezéseket állapít majd meg a szóban forgó alapvető elemek tényleges végrehajtása tekintetében. A végleges héarendszernek a héára vonatkozó cselekvési tervben bejelentett első jogalkotási szakasza¹⁷ ily módon két alszakaszra bontható: az egyiket e javaslat foglalja össze és a fent említett alapvető elemek alkotják, a másik megvalósítására pedig 2018-ban kerül sor.¹⁸

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Az Unión belüli termékértékesítés végleges rendszerének bevezetése a héára vonatkozó cselekvési terv egyik legfontosabb része. E javaslat célja, hogy előmozdítsa az 1993. január 1-je óta alkalmazott átmeneti héaszabályozásnak egy olyan, az Unión belüli, vállalkozások közötti kereskedelemre vonatkozó végleges héarendszerrel történő felváltását, amely azonos módon kezeli a belföldi és a határokon átnyúló áruügyleteket¹⁹. Ezenkívül a végleges héarendszer stabil, egységes európai héaövezetet fog létrehozni, amely alkalmas arra, hogy elősegítse az egységes piac elmélyítését és méltányosabbá tételét, és ezáltal hozzájáruljon a munkahelyteremtés, a növekedés, a beruházások és a versenyképesség fellendítéséhez.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Az egyszerű, modern és csalásbiztos héarendszer megteremtése a Bizottság által 2017-re előirányzott adópolitikai prioritások egyike.²⁰

A csalárd kereskedők által elkövetett héacsalások elleni küzdelem emellett az Europol 2014–2017-es szakpolitikai ciklusának²¹ keretében az Európai Unió számára meghatározott kiemelt bűnüldözési területek között is szerepel.

Az adminisztratív terheknek – különösen a kkv-k érdekében történő – csökkentése az EU növekedési stratégiájában²² is kiemelt helyet elfoglaló további fontos célkitűzés.

¹⁶ A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (átdolgozás) (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

¹⁷ A héára vonatkozó cselekvési terv a végleges héarendszer bevezetésével összefüggésben két jogalkotási szakaszt irányzott elő. E jogalkotási szakaszok tartalmáról további részletek a héára vonatkozó cselekvési terv 4. pontjának utolsó két bekezdésében olvashatók.

¹⁸ A végleges héarendszer bevezetését célzó szakaszok és az azokon belüli alszakaszok részletes leírását a Bizottság által az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, az „Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek” című, a héára vonatkozó cselekvési terv nyomán követéséről szóló közlemény (COM(2017) [...]) tartalmazza.

¹⁹ Noha jelenleg nem tartozik a végleges héarendszer kidolgozására irányuló munka kiemelt területei közé, a jövőben szükségessé válhat bizonyos vámeljáráások (például a 42-es kódszámú vámeljáráás) felülvizsgálata annak biztosítására, hogy a szóban forgó elv alkalmazása a behozatali/kiviteli rendszerekkel összefüggésben következetesen valósuljon meg.

²⁰ A 2017. évi éves növekedési jelentés; lásd: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016DC0725&qid=1487684132270&from=HU>

²¹ [Az Európai Multidiszciplináris Platform a Bűnügyi Fenyegtettség Ellen \(EMPACT\) prioritásai](#)

²² Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája; lásd: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:HU:PDF>

A javasolt kezdeményezés és annak célkitűzései összhangban vannak az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagban (SBA) meghatározott uniós kkv-politikával²³, különös tekintettel a VII. alapelvre, amelynek célja annak elősegítése, hogy a kkv-k nagyobb mértékben részesüljenek az egységes piac által kínált előnyökből.

Összhangban van továbbá az egységes piaci stratégiával (SMS)²⁴ és a célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT) célkitűzéseivel is.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az irányelv az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. cikke alapján módosítja a héairányelvet. Az említett cikk értelmében a Tanács az Európai Parlamenttel, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően, különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag rendelkezéseket fogad el a közvetett adózás területére vonatkozó tagállami szabályok harmonizálására.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A szubszidiaritás elve szerint – amint azt az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (3) bekezdése kimondja – uniós szintű intézkedésre csak abban az esetben kerülhet sor, ha a kitűzött célokat a tagállamok önállóan nem képesek kielégítően megvalósítani, tehát a tervezett intézkedések nagyságrendje vagy hatásai miatt azok az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

A határokon átnyúló uniós kereskedelemre vonatkozó héaszabályok tekintetében – azok természeténél fogva – a tagállamok nem dönthetnek önállóan, hiszen e szabályok szükségképpen egynél több tagállamot érintenek. Ezenkívül a héa uniós szinten harmonizált adó, következésképpen minden olyan kezdeményezésnek, amelynek célja a határokon átnyúló termékértékesítésre vonatkozó végleges héarendszer bevezetése, a héairányelv módosítására irányuló bizottsági javaslaton kell alapulnia.

Ami e javaslatnak a jelenlegi héarendszer keretében alkalmazott szabályok összehangolását és egyszerűsítését célzó rendelkezéseit illeti, ezeket a tagállamok egyhangúlag kérelmezték, amiből arra lehet következtetni, hogy az uniós szintű intézkedés várhatóan hatékonyabb lesz, hiszen a nemzeti szintű fellépés nem bizonyult kellően eredményesnek.

• Arányosság

A javaslat az Unión belüli, vállalkozások közötti kereskedelemre vonatkozó végleges rendszer bevezetése tekintetében összhangban van az arányosság elvével, azaz nem mutat túl a Szerződések célkitűzéseinek, különösen az egységes piac zavartalan működésének megvalósításához szükséges mértéken. Az arányosság tekintetében is elmondható az, ami a szubszidiaritásnál, azaz a héairányelv módosítására irányuló javaslat nélkül a tagállamoknak nem áll módjukban kezelni az olyan problémákat, mint például a csalás vagy a szabályozás bonyolultsága.

²³ A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – „Gondolkozz előbb kicsiben!” – Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act” (COM(2008) 394 végleges).

²⁴ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése (COM(2015) 550 final).

Ami a jelenlegi rendszer javasolt módosításait illeti, azok csupán néhány olyan héaszabályt érintenek, amelyek szisztematikus és egységes alkalmazása nehéznek bizonyult, és amelyek problémákat okoztak az adóalanyok számára.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Tekintve, hogy a cél a héairányelv módosítása, a javasolt jogi aktus is egy irányelv.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

2011-ben egy külső szakértő visszamenőleges értékelést készített az uniós héarendszer elemeiről²⁵; a jelenlegi héarendszer vizsgálatához ezen értékelés megállapításai szolgáltak kiindulópontul.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az Európai Bizottság a zöld könyvről folyó konzultáció keretében 2011. május 6-án konferenciát rendezett Milánóban. A konferencián szakpolitikai döntéshozók, szakértők, vállalkozások és más érdekelték, valamint a nyilvánosság képviselői gyűltek össze Európa minden részéből, sőt még Európán kívülről is.²⁶ A zöld könyvről folytatott nyilvános konzultáció, amely során mintegy 1700 hozzászólás érkezett, lehetővé tette a Bizottság számára, hogy pontos képet alkosson a problémákról és a lehetséges megoldásokról.

A zöld könyv közzétételét követően a Bizottság két munkacsoportot állított fel szakértői szintű megbeszélések folytatása céljából: a héa jövőjével foglalkozó csoportot és a héával foglalkozó szakértői csoportot. Az előbbi csoport tagjai összesen 12, az utóbbié pedig 14 alkalommal ültek össze, hogy megvitassák az Unión belüli, vállalkozások közötti kereskedelemre alkalmazandó végleges héarendszerrel kapcsolatban felmerült kérdéseket, valamint a jelenlegi rendszer javításának lehetőségeit. Egyes konkrét témák közös megbeszélése céljából vegyes alcsoportok is alakultak a két csoport tagjaiból. A 2015-ben Bécsben megszervezett Fiscalis²⁷-szemináriumon ugyancsak találkoztak egymással a héa jövőjével foglalkozó csoport és a héával foglalkozó szakértői csoport tagjai. Egy további vegyes alcsoport felállítására is sor került az uniós héafórum²⁸ keretében, amely egy olyan vitafórum, ahol a vállalkozások és a héaügyekben illetékes hatóságok képviselői találkoznak egymással abból a célból, hogy megvitassák, miként lehet a gyakorlatban javítani a héával kapcsolatos jogszabályok végrehajtását.

²⁵ Institute for Fiscal Studies (projektvezető), 2011, A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system (Az uniós héarendszer elemeinek visszamenőleges elemzése): http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

²⁶ További információk: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/action-plan-vat/communication-future-vat/green-paper_en

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 1286/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a 2014 és 2020 közötti időszakra szóló, az európai uniós adórendszerek működésének javítását célzó cselekvési program (Fiscalis 2020) létrehozásáról, valamint az 1482/2007/EK határozat hatályon kívül helyezéséről.

²⁸ A Bizottság 2012/C198/05 határozata (2012. július 3.) az uniós héafórum létrehozásáról (HL C 198., 2012.7.6., 4. o.).

Végezetül 2016. december 20. és 2017. március 20. között nyilvános konzultáció is folyt az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó végleges rendszerről, amely során 121 hozzászóló tette meg észrevételeit.²⁹A nyilvános konzultáció célja az volt, hogy a Bizottság megismerhesse valamennyi érdekelt véleményét a jelenlegi átmeneti héaszabályozás működésével, az átmeneti szabályozás Tanács által kért, rövid távon végrehajtandó tökéletesítésének lehetőségeivel, valamint a rendeltetési helyen történő adóztatás elvén alapuló végleges héarendszer bevezetésével kapcsolatban.

• Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

A végleges héarendszerre vonatkozó lehetőségek tekintetében a következő tanulmányok részletes elemzéssel szolgálnak a szóban forgó problémákról és a lehetséges megoldásokról:

- Study on applying the current principle for the place of supply of B2B services to B2B supplies of goods (Tanulmány a vállalkozások közötti szolgáltatásértékesítés helye tekintetében jelenleg alkalmazott elvnek a vállalkozások közötti termékértékesítésekre történő alkalmazásáról)³⁰;
- Economic study on charging VAT on intra-EU supplies of goods and services (Gazdasági tanulmány a héa Unión belüli termék- és szolgáltatásértékesítésekre történő kivetéséről)³¹;
- Implementing the ‘destination principle’ to intra-EU B2B supplies of goods (A „rendeltetési hely elvének” alkalmazása az Unión belüli, vállalkozások közötti termékértékesítésekre)³²;
- Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States (A héabevétel-kiesés vizsgálata a 28 uniós tagállamban és az erről szóló jelentések)³³.

• Hatásvizsgálat

Meg kell említeni az e javaslattal összefüggésben elkészített külön hatásvizsgálatot. A hatásvizsgálatban előnyben részesített alternatíva a határokon átnyúló héacsalás összegét 41 milliárd EUR-val, a vállalkozásokra háruló megfelelési költségeket pedig 1 milliárd EUR-val csökkentené.

A javaslat hatásvizsgálatát a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2017. július 14-én mérlegelte. A Testület kedvező véleményt adott ki a javaslatról, és véleményét néhány ajánlással egészítette ki, többek között a javaslatnak a héára vonatkozó cselekvési terv más elemeivel való kapcsolata, a szakaszos megközelítés szükségessége és a minősített adóalany fogalma tekintetében, mely ajánlásokat a Bizottság figyelembe vett. A Testület véleménye és ajánlásai

²⁹ A nyilvános konzultáció eredményeinek összefoglalása:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/consultations-get-involved/tax-consultations_en

³⁰ PwC, 2012; lásd:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/place_supply_b2b.zip

³¹ CPB (projektvezető), 2013; lásd: <https://circabc.europa.eu/sd/a/60e05641-2653-4ac3-aca2-3060896aa6e3/33-ANN%20-%20Final%20report%20-%20Study%20on%20charging%20VAT%20on%20intra-EU%20supplies%20of%20goods%20and%20services%5B1%5D.pdf>

³² EY, 2015; lásd:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

³³ CASE, 2016; lásd: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016-09_vat-gap-report_final.pdf

az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatra vonatkozó bizottsági szolgálati munkadokumentum 1. mellékletében szerepelnek.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincs az uniós költségvetést érintő negatív vonzata.

5. EGYÉB ELEMEK

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Minősített adóalany: 13a. cikk (új)

E rendelkezés bevezeti a minősített adóalany fogalmát.

A szabályok értelmében az adóalanyok azonosítása a héával összefüggésben héaazonosító szám segítségével történik. Az ilyen számok adóalanyokhoz való hozzárendelése tekintetében jelenleg nincs megkülönböztetés megbízható és kevésbé megbízható adóalanyok között. A héaszabályok az azonosítást illetően mindkét kategóriára ugyanúgy alkalmazandók.

A minősített adóalany koncepciója annak igazolására szolgál, hogy egy adott vállalkozás általában véve megbízható adózónak tekinthető. A koncepció nagy jelentőséggel bír, mivel az egyszerűsítésre irányuló szabályok némelyike, amelyek esetében fennállhat a csalás lehetősége, kizárólag olyankor lesz alkalmazandó, amikor az érintett ügylet minősített adóalany részvételével valósul meg.

Ezenkívül a minősített adóalany koncepciója egyike lesz az Unión belüli, vállalkozások közötti kereskedelemre vonatkozó végleges héarendszer létrehozásának első szakaszát alkotó alapvető elemeknek. A végleges rendszerben egyetlen, a héa megfizetése szempontjából a rendeltetési hely szerinti tagállamban adóztatandó termékértékesítés (az úgynevezett Unión belüli termékértékesítés) lép a jelenlegi átmeneti héaszabályozás helyébe, mely utóbbit egyfelől egy, az indulási hely szerinti tagállamban adómentes termékértékesítést, másfelől egy, a rendeltetési hely szerinti tagállamban megvalósuló, adóztatott, Közösségen belüli beszerzést foglal magában, amelynek esetében a héát a vevőnek kell megfizetnie. A minősített adóalany koncepciója lehetővé fogja tenni a végleges héarendszer fokozatos bevezetését, mivel a rendszer első szakaszában az Unión belüli értékesítések esetében fordított adózás lesz alkalmazandó (azaz a héát a vevőnek kell megfizetnie, nem az eladónak, ami a gyakorlatban a jelenleg az átmeneti héaszabályozás keretében fennállóhoz hasonló helyzetet eredményez), amennyiben a vevő minősített adóalany.³⁴ Ezen intézkedés azzal indokolható, hogy mivel a minősített adóalany a koncepció lényegénél fogva megbízható adózó, a minősített adóalany részére történő Unión belüli értékesítések esetében elvileg nem fordulhat elő csalás a héa kivetésének elmaradásából adódóan.

A rendelkezés meghatározza azokat az átfogó kritériumokat, amelyek alapján a tagállamok képesek lesznek az adóalanyok tanúsítására. E javaslat elfogadását követően el kell fogadni

³⁴

A héára vonatkozó cselekvési tervben foglaltaknak megfelelően a végleges héarendszer megvalósítására irányuló jövőbeli második jogalkotási szakaszban az adózás kiterjed majd a határokon átnyúló termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összességére (és ebből következően a vevő helyett az eladónak kell majd megfizetnie a héát minden, másik tagállamból vásárolt termék és szolgáltatás után), ami azt a célt szolgálja, hogy az egységes piacon belüli valamennyi termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás – belföldi vagy határokon átnyúló jellegétől függetlenül – azonos elbírálás alá essen.

egy, a héairányelv 397. cikkén alapuló tanácsi végrehajtási rendeletet a minősített adóalany státuszra vonatkozó gyakorlati rendelkezések meghatározása és annak biztosítása céljából, hogy a szóban forgó státusz megadása és visszavonása az Unió egésze tekintetében kellően összehangolt és szabványos módon történjen, és ezáltal garantálható legyen az egységes alkalmazás. Javasolt továbbá a közigazgatási együttműködésről szóló rendelet³⁵ módosítása is annak érdekében, hogy az adóalanyok minősített adóalany státusza bekerülhessen a héainformációs csere-rendszerbe (VIES), lehetővé téve mind az adóhatóságok, mind a vállalkozások számára, hogy az interneten meggyőződhesselek egy adott vállalkozás minősített adóalany státuszáról.

Tekintve, hogy a minősített adóalany státusz héabejelentési és -fizetési kötelezettségekkel jár együtt, nem adóalanyok nem kaphatják meg a státuszt. Ugyanezen okból kifolyólag a javaslat kizárja a minősített adóalany státusz megszerzésére jogosultak köréből a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelőket, a héafizetési kötelezettség alól mentesített kkv-kat, a héafizetés alól ugyancsak mentesített, de adólevonási joggal nem rendelkező egyéb adóalanyokat, valamint azokat is, akik csak alkalmanként minősülnek adóalanyoknak. A mentességi rendszert nem alkalmazó kkv-k azonban ugyanazon feltételekkel kérelmezhetik a minősített adóalany státuszt, mint bármely egyéb adóalany. A rendelkezés tehát összhangban van az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagban (SBA)³⁶ meghatározott uniós kkv-politikával.

A minősített adóalany státusz megadásához alkalmazandó kritériumok hasonlóságokat mutatnak az engedélyezett gazdálkodó státuszra vonatkozóan az Unió Vámkódexben (39. cikk) meghatározottakkal. Hasonló, ugyancsak az engedélyezett gazdálkodó státuszra alapuló kritériumok találhatók az elektronikus kereskedelmet érintő héaszabályozásra vonatkozó közelmúltbeli javaslatban³⁷ is.

Vevői készlet: 17a. cikk (új), 243. cikk, (3) bekezdés és 262. cikk (módosított)

A vevői készlet fogalma egy olyan rendszerhez kapcsolódik, amelyben az eladó úgy szállít át árukat egy ismert vevőnek, hogy az áruk tulajdonjogát nem ruházza át rá. A vevőnek jogában áll tetszése szerint lehívni a termékeket az eladó készletéből, és a lehívás időpontjában történik meg az értékesítés. Belföldi ügyletek során e modell alkalmazása nem okoz problémákat, ám vitás kérdések felmerüléséhez vezethet olyankor, amikor az eladó és a vevő két különböző tagállamban található.

A jelenlegi héaszabályok értelmében amennyiben valamely vállalkozás saját tulajdonában lévő termékeket szállít át egy másik tagállamba, ahol a termékek vevői készletet képeznek, úgy kell tekinteni, hogy a vállalkozás héamentes termékértékesítést végzett az indulás helye szerinti tagállamban. A termékek megérkezése az azokat átszállító vállalkozás által végrehajtott, Közösségen belüli beszerzésnek minősül, amely után a szóban forgó másik tagállamban héát kell fizetni. A termékeket átszállító vállalkozásnak a szabályok értelmében rendelkeznie kell héaazonosító számmal az érkezés helye szerinti tagállamban annak

³⁵ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

³⁶ Lásd a 23. lábjegyzetet.

³⁷ Javaslat: A Tanács irányelve a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról (COM(2016) 757 final, 2016.12.1.; lásd a 2006/112/EK irányelv javasolt 369m. cikke (1) bekezdésének c) pontját).

érdekében, hogy héabevallásában bejelentesse a Közösségen belüli beszerzést. A termékeknek a készletből való lehívása és a vevőhöz történő elszállítása egy második értékesítésnek minősül, amelynek esetében az értékesítési hely az a tagállam, amelyben a készlet található.

Mindez a gyakorlatban nehézségeket okozhat; ezek kezelésére egyes tagállamok az érintett ügyletek tekintetében egyszerűsítési intézkedéseket alkalmaznak, míg más tagállamok nem vezettek be ilyen intézkedéseket. Az ebből eredő különbségek akadályozzák a héaszabályoknak az egységes piacon történő összehangolt alkalmazását.

A javasolt megoldás lényege az, hogy amennyiben az ügylet két minősített adóalany között bonyolódik, úgy kell tekinteni, hogy a vevői készletre vonatkozó megállapodás alapján egyetlen értékesítésre kerül sor az indulás helye szerinti tagállamban, továbbá egy Közösségen belüli beszerzésre abban a tagállamban, ahol a készlet található. Ezáltal nem lesz szükség arra, hogy az eladót minden olyan tagállamban azonosítani kelljen, ahol vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében termékeket helyezett el. A termékek adóhatóságok általi megfelelő nyomon követésének biztosítása érdekében azonban mind az eladónak, mind a vevőnek nyilvántartást kell vezetnie azokról a vevői készleten belüli termékekről, amelyekre e szabályok vonatkoznak. Ezenkívül az eladónak az összesítő nyilatkozatában meg kell neveznie azokat a vevőket, akik részére a későbbiekben olyan termékeket értékesít, amelyeket vevői készletre vonatkozó megállapodás alapján leszállított.

Héaazonosító szám és bizonyos Közösségen belüli ügyletek mentesítése: 138. cikk, (1) bekezdés (módosított)

A Közösségen belüli termékértékesítésre vonatkozóan a héairányelv 138. cikkének (1) bekezdésében előírt héamentesség a jelenlegi átmeneti héaszabályozás központi eleme. Ugyanakkor e mentességben rejlik az úgynevezett körhintacsálás gyökere is. Az Unió belüli kereskedelemre vonatkozó végleges héarendszer a tervek szerint meg fogja oldani ezt a problémát, ám arra az időre, amíg ez meg nem történik, a tagállamok átmeneti megoldásokat szorgalmaztak. Többek között azt kérték, hogy kerüljön be a héairányelvbe az a követelmény, hogy a mentesség eladó általi igénybevételeként érdemi feltételeként a vevőnek érvényes héaazonosító számmal kelljen rendelkeznie a termékszállítás megkezdésének helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban. Ez túlmutat a mostani helyzeten, amikor is – az Európai Unió Bíróságának értelmezése szerint³⁸ – a vevő héaazonosító száma pusztán alaki feltétele a Közösségen belüli héamentes értékesítéshez való jog gyakorlásának. Ez viszont rendre olyan esetek előfordulásához vezet, amikor a feltételek teljesítésének elmulasztása ellenére a tagállamoknak csupán pénzbírság vagy közigazgatási szankció kirovására van módjuk, míg magát a mentesítést nem tagadhatják meg.

A hatályos átmeneti héaszabályozás további alapvető eleme az az előírás, miszerint az eladónak összesítő nyilatkozatot (a vevő héaazonosító számát is magában foglaló VIES-kimutatást) kell benyújtania. Ez ismét csak alaki – és nem érdemi – feltétele a mentességnek. A szóban forgó információ a VIES rendszeren keresztül hozzáférhető a vevő tagállamának adóhatóságai számára, így azok tudnak az olyan áruknak a tagállam területére érkezéséről, amelyekre főszabály szerint az adóztatott Közösségen belüli beszerzésre vonatkozó előírások

³⁸ A C-273/11. sz. *Mecsek-Gabona* ügyben 2012. szeptember 6-án hozott ítélet, ECLI:EU:C:2012:547; a C-587/10. sz. *VSTR*-ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítélet, ECLI:EU:C:2012:592; a C-24/15. sz. *Plöckl*-ügyben 2016. október 20-án hozott ítélet, ECLI:EU:C:2016:791; valamint a C-21/16. sz. *Euro Tyre*-ügyben 2017. február 9-én hozott ítélet, ECLI:EU:C:2017:106.

alkalmazandók. A vevő köteles bejelenteni ezt a Közösségen belüli beszerzést a héabevallásában, az adóhatóságoknak pedig lehetőségük van arra, hogy keresztellenőrzést végezzenek e nyilatkozat és a VIES rendszer adatai között. A VIES-kimutatás tehát a fiskális határok felszámolása és a kapcsolódó vámokmányok használaton kívül helyezése óta a héarendszer meghatározó alkotóelemét képezi.

A VIES rendszeren keresztül elérhető helyes információk hiányában a tagállami adóhatóságok nem kellően tájékozottak a nem adóztatott árukra a területükre érkezése tekintetében, és kizárólag az adóalanyok nyilatkozatában foglalt adatokra támaszkodhatnak. Ha azonban a kimutatásban nem szerepelnek az értékesítésre vonatkozó információk, az csak bírságot von maga után, a mentesítés megtagadását nem.

A 138. cikk javasolt új (1) bekezdése ezért változásokat vezet be e két szempontot illetően. Először is, míg a jelenlegi szabályozás a vevőre mint adóalanyként eljáró személyre vagy nem adóalany jogi személyre hivatkozik, a most bevezetendő rendelkezés értelmében a mentesség kérelmezésének érdemi feltétele lesz, hogy a vevő héaazonosító számmal rendelkezzen a termékek feladásának vagy elszállításának indulási helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban. Ahogy az jelenleg is történik, az eladónak a mentesség alkalmazása előtt ellenőriznie kell majd a vevője státuszát a VIES rendszeren keresztül. Ebből a szempontból az eladó által követendő gyakorlat nem változik, ám a következményekben eltérés lehet, mivel a vevő azonosításának elmulasztása alapul szolgálhat a mentesítés megtagadásához. Másodszor, a VIES-kimutatás helyes benyújtása is érdemi feltétellé válik, mely feltétel teljesítésének elmulasztása a kérelmezett mentesség adóhatóság általi megtagadását vonhatja maga után.

Láncügyletek: 138a. cikk (új)

E javaslat alkalmazási körében láncügyletek alatt ugyanazon termékek egymást követő értékesítései értendők, amelyek során az értékesített termékek egyetlen Közösségen belüli szállítására kerül sor két tagállam között. Ebben a helyzetben a Bíróság ítélkezési gyakorlata³⁹ értelmében a szállítást hozzá kell rendelni a láncban belüli értékesítések egyikéhez annak meghatározása céljából, hogy az ügyletek melyikére alkalmazandó a héairányelv 138. cikke alapján a Közösségen belüli értékesítésekre vonatkozó mentesség. Ez a rendelkezés a mentesség feltételeként előírja, hogy „a termékeket az eladó vagy a beszerző vagy megbízásukból más személy adja fel vagy fuvarozza el” egy tagállamból egy másikba. Ezzel összefüggésben a tagállamok a jogszabályok tökéletesítését kérték annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők szempontjából nagyobb jogbiztonság érvényesüljön annak meghatározása tekintetében, hogy az ügyletek láncán belül melyik értékesítéshez kell hozzákapcsolni a Közösségen belüli szállítást (vagyis a láncban belül melyik értékesítés az, amelyre a 138. cikkben előírt mentesség alkalmazandó lesz, amennyiben a mentesség összes többi feltétele teljesül).

Arra az esetre, amikor a szállítást a lánc közbenső eladóinak egyike vagy a megbízásából egy másik személy végzi, a javaslat olyan szabályokat irányoz elő, amelyek értelmében a szállítást i. a szóban forgó közbenső eladó részére teljesített értékesítéshez kell hozzárendelni, amennyiben ezen eladó héaazonosító számmal rendelkezik egy, az értékesítés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, és a termékek érkezési helye szerinti tagállam nevét közölte a termékeket részére értékesítő személlyel; ii. a szóban forgó közbenső eladó által a lánc következő szereplője részére teljesített értékesítéshez kell hozzárendelni, ha az i. pontban

³⁹ A C-245/04. sz. *Emag Handel-ügyben* 2006. április 6-án hozott ítélet, ECLI:EU:C:2006:232.

említett két feltétel bármelyike nem teljesül. E szabályok és az általuk nyújtott jogbiztonság csak akkor érvényesek, ha mind a közbelső eladó, mind pedig a termékeket részére értékesítő adóalany minősített adóalany. Nincs szükség ilyen szabályra akkor, ha a szállításra a lánc első eladójának megbízásából kerül sor (mely esetben a szállítás kizárólag az első értékesítéshez rendelhető hozzá), valamint ha a szállításra a lánc utolsó adóalanyának megbízásából kerül sor (mely esetben a szállítás kizárólag a szóban forgó adóalany részére teljesített értékesítéshez kapcsolható).

A szabályok nem zárják ki, hogy nem minősített adóalany részvétele esetén a szállítás ugyanazon értékesítéshez kapcsolódjon. Ebben az esetben azonban a 138a. cikkben foglalt jogszabályi előírások nem alkalmazandóak, vagyis – a jelenlegi feltételekkel megegyező módon – továbbra is az érintett adóalanynak kell igazolnia, hogy a szállítás és a mentesség az adott értékesítéshez kapcsolódik.

Az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó végleges rendszer: 402. cikk (módosított), 403. és 404. cikk (törölt)

A javaslatban foglalt rendelkezések bevezetik az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó végleges rendszer alapvető elemeit, és meghatározzák az új rendszer működésének irányvonalait. Az e konkrét rendszer melletti döntés tekintetében megemlítendő a javaslatot kísérő hatásvizsgálat.

Ahogy arról fentebb, az 1. pontban már szó esett, egy 2018-ban előterjesztendő javaslat további részletes technikai rendelkezéseket állapít majd meg az említett alapvető elemek tényleges végrehajtása tekintetében. Az előterjesztendő javaslat alaposan átalakítja a teljes héairányelvet, és felváltja vagy eltörli a jelenlegi átmeneti héaszabályozásra vonatkozó cikkeket. A rendszer megfelelő működésének biztosításához az igazgatási együttműködésre vonatkozó szabályok további módosításaira és jelentős informatikai fejlesztésekre is szükség lesz.

Az irányelv javasolt 402. cikke kimondja, hogy az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó végleges héarendszer a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás rendeltetési helye szerinti tagállamban történő adóztatás elvén fog alapulni. Ezzel összefüggésben a termékek tekintetében egy új fogalom – az úgynevezett „Unión belüli termékértékesítés” – kerül bevezetésre a fent említett részletes technikai rendelkezésekben. A cél az, hogy ez az új, egyetlen adóztatandó tényállás lépjen a jelenlegi rendszer helyébe, amely egy, az indulási hely szerinti tagállamban héamentesen történő értékesítést és egy, a rendeltetési hely szerinti tagállamban adóztatott „Közösségen belüli beszerzést” mint második és külön adóztatandó tényállást foglal magában. Ezen új koncepció szerint az „értékesítés helye” a termékek érkezési helye szerinti tagállamban lesz.

Ezenkívül a szóban forgó „Unión belüli értékesítés” tekintetében a héát az eladónak kell megfizetnie, kivéve, ha a vevő minősített adóalany, mely esetben a minősített adóalanynak kell elszámolnia a héát a héabevallásában. Ha a héa megfizetésére kötelezett személy nem az adófizetési kötelezettség helye szerinti tagállamban letelepedett személy, bevallási és fizetési kötelezettségeit egy úgynevezett egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül teljesítheti. E rendszer az előzetesen felszámított héa levonására is lehetőséget fog biztosítani.

Noha e szakaszban a rendelkezések ezt még kifejezetten nem írják elő, a továbbiakban hasznos vagy célszerű volna, ha a rendszer alapjául szolgáló intézkedések között szerepelne az összesítő nyilatkozat (az úgynevezett VIES-kimutatás) eltörlése, az eladó tagállamában

érvényes átfogó számlázási szabályok alkalmazása, valamint egyes, a számlázással (például a számlakiállítás idejével), az adóztatandó tényállással és a héafizetési kötelezettségnek az „Unión belüli termékértékesítés” tekintetében való keletkezésével kapcsolatos szabályok harmonizálása.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE**a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról, valamint a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges rendszer bevezetéséről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) 1967-ben, amikor a Tanács a 67/227/EGK³ és a 67/228/EGK⁴ tanácsi irányelvvel elfogadta a hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: héa) közös rendszerét, kötelezettséget vállalt egy olyan, végleges héarendszer létrehozására, amely az Európai Közösség egészén belül ugyanúgy működik, mint egy egyetlen országon belül működő rendszer. Tekintve, hogy sem a politikai, sem a technikai feltételek nem voltak adottak egy ilyen rendszer megalkotásához, a tagállamok közötti fiskális határok 1992 végére végbementő felszámolásakor átmeneti héaszabályozás került elfogadásra. A jelenleg hatályos 2006/112/EK tanácsi irányelv⁵ előírja, hogy az átmeneti szabályokat végleges szabályozással kell felváltani.
- (2) A Bizottság a héára vonatkozó cselekvési tervében⁶ bejelentette, hogy javaslatot kíván előterjeszteni egy olyan, a határokon átnyúló, vállalkozások közötti kereskedelem tagállamok közötti bonyolítására alkalmazandó, végleges héarendszer elveire vonatkozóan, amely a határokon átnyúló termékértékesítésnek a rendeltetési hely szerinti tagállamban történő adóztatásán alapulna.

¹ HL C , , o.

² HL C , , o.

³ A Tanács 67/227/EGK első irányelve (1967. április 11.) a tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról (HL 71., 1967.4.14., 1301. o.).

⁴ A Tanács 67/228/EGK második irányelve (1967. április 11.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a közös hozzáadottértékadó-rendszer struktúrájáról és alkalmazási módjairól (HL 71., 1967.4.14., 1303. o.).

⁵ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

⁶ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak egy, a héára vonatkozó cselekvési tervről. Úton egy egységes uniós heaövezet felé – új döntések szükségeltetnek (COM(2016) 148 final, 2016. április 7.).

- (3) Ez szükségessé tenné a jelenlegi – egy, a termékek indulási helye szerinti tagállamban héamentesen megvalósuló értékesítést és egy, a rendeltetési hely szerinti tagállamban adóztatott Közösségen belüli beszerzést magában foglaló – rendszernek egy olyan rendszerrel történő felváltását, amely egyetlen, a rendeltetési hely szerinti tagállam héamértékének megfelelően adóztatott értékesítésből állna. Főszabályként a héát az eladó fogja elszámolni, akinek módjában áll majd online, egy internetes portálon keresztül ellenőrizni az egyes tagállamokban alkalmazandó héamértéket. Ha azonban a termékeket megvásárló személy minősített adóalany (a tagállamok által megbízhatóként elismert adózó), a fordított adózás mechanizmusa lenne alkalmazandó, és az Unión belüli értékesítésre kivetett héát a minősített adóalanynak kellene megfizetnie. A végleges héarendszer alapját képezi továbbá a vállalkozások egységes nyilvántartási rendszere (egyablakos ügyintézés), amely lehetőséget biztosít a fizetendő héa kifizetésére és levonására.
- (4) Ezeket az elveket le kell fektetni az irányelvben, és azoknak fel kell váltaniuk a jelenlegi koncepciót, amely a végleges szabályozás alapjaként a származási tagállamban történő adóztatást írja elő.
- (5) A Tanács a 2016. november 8-i következtetéseiben⁷ felkérte a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó uniós héaszabályok tökéletesítésére a héaazonosító számnak a Közösségen belüli értékesítések mentességével összefüggésben betöltött szerepe, a vevői készletekkel kapcsolatos megállapodások, a láncügyletek és a szállításnak a Közösségen belüli ügyletek mentesítése céljából történő bizonyítása tekintetében.
- (6) Tekintettel e felkérésre, valamint arra, hogy az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó végleges héarendszer bevezetése több évet vesz igénybe, helyénvaló elfogadni ezeket az egyes rendelkezéseknek a vállalkozások érdekében történő harmonizálására és egyszerűsítésére irányuló intézkedéseket.
- (7) A minősített jogalany státusz létrehozására egyfelől a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó uniós héaszabályokat tökéletesítő rendelkezések hatékony alkalmazása, másfelől az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó végleges rendszerre való fokozatos áttérés érdekében van szükség.
- (8) A jelenleg hatályos rendszer az alkalmazandó héaszabályok tekintetében nem tesz különbséget a megbízható és a kevésbé megbízható adóalanyok között. A minősített adóalany státusz bizonyos objektív kritériumok alapján történő megadása lehetővé tenné a megbízható adóalanyok azonosítását. Az e státusszal rendelkezők élvezhetnék egyes olyan szabályok alkalmazásának előnyeit, amelyek esetében fennállhat a csalás lehetősége, és amelyek más adóalanyokra nem alkalmazandóak.
- (9) A minősített adóalany státusz megszerzését uniós szinten harmonizált kritériumokhoz kell kötni, és ebből következően a tagállamok egyike által kiadott minősítést az Unió egészében érvényesnek kell tekinteni.
- (10) Indokolt úgy rendelkezni, hogy egyes adóalanyok, akikre olyan különleges rendelkezések vonatkoznak, amelyek kizárják őket az általános héaszabályok alkalmazási köréből, illetve akik csupán alkalmi jelleggel folytatnak gazdasági tevékenységet, a szóban forgó különleges rendelkezések vagy alkalmi tevékenységek

⁷ A Tanács 2016. november 8-i következtetése a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó hatályos uniós héaszabályok tökéletesítéséről (14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 sz. dokumentum, 2016. november 9.).

tekintetében ne kaphassák meg a minősített adóalany státuszt. Máskülönben fennakadások következhetnek be a javasolt módosítások alkalmazásában.

- (11) A „vevői készlet” kifejezés arra a helyzetre utal, amikor a termékek másik tagállamba történő szállításának időpontjában az eladó már tudja, hogy ki a termékeket megvásárló személy, akinek a részére termékeket egy későbbi szakaszban, a rendeltetési hely szerinti tagállamba való megérkezésüket követően értékesíti. Ez a helyzet jelenleg egy (az áruk indulási helye szerinti tagállamban történő) vélelmezett értékesítéssel és egy (az áruk érkezési helye szerinti tagállamhoz kapcsolt) vélelmezett Közösségen belüli beszerzéssel, majd ezeket követően egy, az érkezési helye szerinti tagállamban teljesített „belföldi” értékesítéssel jár együtt, és az eladónak ez utóbbi tagállamban héaazonosító számmal kell rendelkeznie. Mindezek elkerülésére az érintett ügyleteket – amennyiben azokra két minősített adóalany között kerül sor – bizonyos feltételek mellett indokolt lenne úgy tekinteni, hogy egy, az indulási hely szerinti tagállamban teljesített héamentes értékesítést és egy, az érkezési hely szerinti tagállamban történő Közösségen belüli beszerzést foglalnak magukban.
- (12) Ami a héaazonosító számnak a Közösségen belüli kereskedelem keretében végzett termékértékesítés mentesítésével összefüggő szerepét illeti, a javaslat szerint indokolt, hogy a termékeknek az értékesítés helye szerinti tagállamon kívülre történő szállításán túlmenően a mentesség alkalmazásának az is érdemi – és nem csupán alaki – feltétele legyen, hogy a termékeket megvásárló személy számára a termékszállítás megkezdésének helye szerinti tagállamtól eltérő tagállam által kiadott héaazonosító szám szerepeljen a héainformációcsere-rendszerben (VIES), és az eladó az általa benyújtott összesítő nyilatkozatban hivatkozzon a szóban forgó számra. A VIES-kimutatás fontos szerepet játszik abban, hogy az érkezési helye szerinti tagállam megfelelő információkkal rendelkezzen a termékeknek a területén való jelenlétéről, ezért egyúttal az Unióban folytatott csalás elleni küzdelemnek is meghatározó eleme.
- (13) A láncügyletek olyan egymást követő termékértékesítések, amelyek során a termékek egyetlen Közösségen belüli szállítás tárgyát képezik. Célszerű úgy rendelkezni, hogy az áruk Közösségen belüli mozgása az értékesítések egyikéhez kapcsolódjon, és kizárólag ezen értékesítés tekintetében lehessen igénybe venni a Közösségen belüli értékesítések vonatkozásában biztosított héamentességet. A lánc többi elemét alkotó értékesítéseket indokolt megadóztatni, és esetükben előírható, hogy az eladónak héaazonosító számmal kelljen rendelkeznie az értékesítés helye szerinti tagállamban. Annak elkerülésére, hogy a tagállamok különböző megközelítéseket alkalmazzanak, ami kettős adóztatáshoz vagy az adóztatás elmaradásához vezethet, továbbá a jogbiztonságnak a gazdasági szereplők érdekében történő növelése céljából közös szabályként elő kell írni, hogy – bizonyos feltételek teljesülése esetén – a termékek szállítását az ügyletek láncán belül egyetlen értékesítéshez kell hozzárendelni.
- (14) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a héaszabályozásnak a határokon átnyúló, vállalatok közötti kereskedelemmel összefüggésben történő tökéletesítését és a végleges héarendszer elveinek meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket fogadhat el a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az ugyanazon cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (15) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁸ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az áttűtető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt áttűtető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok megküldését indokoltnak tekinti.
- (16) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,
ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az irányelv a következő 13a. cikkel egészül ki:

„13a. cikk

(1) Bármely adóalany, aki telephellyel vagy állandó üzleti telephellyel rendelkezik a Közösség területén, illetve akinek – telephely vagy állandó üzleti telephely hiányában – állandó lakcíme vagy szokásos tartózkodási helye a Közösségben van, és aki gazdasági tevékenysége során a 17a., a 20. és a 21. cikkben említett ügyletek bármelyikét vagy a 138. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő ügyleteket hajt végre vagy szándékozik végrehajtani, a minősített adóalany státusz megadása iránti kérelmet nyújthat be az adóhatósághoz.

Ha a (2) bekezdésben előírt kritériumok teljesülnek, az adóhatóságnak meg kell adnia az említett státuszt, kivéve, ha a kérelmező a (3) bekezdésben szereplő feltételek alapján ki van zárva a szóban forgó minősítésből.

Ha a kérelmező olyan adóalany, aki vámügyi célokra megkapta az engedélyezett gazdálkodó státuszt, a (2) bekezdésben említett kritériumokat teljesítettnek kell tekinteni.

(2) A minősített adóalany státusz megadásához a következő kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

- a) az adószabályok és a vámjogszabályok súlyos vagy ismételt megsértésének, valamint a kérelmező gazdasági tevékenységeihez kapcsolódóan nyilvántartott, súlyos büncselekményre vonatkozó adatnak a hiánya;
- b) annak a kérelmező általi igazolása, hogy műveleteit és az áruforgalmat a kereskedelmi és – adott esetben – szállítási nyilvántartások vezetésére szolgáló, a megfelelő adóellenőrzéseket lehetővé tévő rendszeren keresztül vagy megbízható, illetve minősített belső ellenőrzési nyomvonal révén szigorúan ellenőrzése alatt tartja;
- c) a kérelmező fizetőképességének igazolása; a fizetőképesség akkor tekinthető igazoltnak, ha a kérelmező olyan jó pénzügyi helyzetben van, amely lehetővé teszi számára kötelezettségei teljesítését az érintett üzleti tevékenységtípus jellemzőinek kellő figyelembevételével, vagy ha rendelkezésre állnak

⁸ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

biztosítási vagy más pénzügyi intézmények vagy egyéb, gazdaságilag megbízható harmadik felek által nyújtott garanciák.

- (3) A következő adóalanyoknak nem adható meg a minősített adóalany státusz:
- a) a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös térítésátalány rendszer hatálya alá tartozó adóalanyok;
 - b) azok az adóalanyok, akik a 282–292. cikkben a kisvállalkozások részére megállapított adómentességre jogosultak;
 - c) a hea levonására nem jogosító termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok;
 - d) a 9. cikk (2) bekezdése értelmében eseti alapon új közlekedési eszközt értékesítő vagy a 12. cikk szerinti alkalmi tevékenységet folytató adóalanyok.

Az a)–d) pontban említett adóalanyok ugyanakkor az általuk folytatott egyéb gazdasági tevékenységek tekintetében megkaphatják a minősített adóalany státuszt.

- (4) A minősített adóalany státuszért folyamodó adóalanynak az adóhatóság által kért összes információt be kell nyújtania annak érdekében, hogy a hatóság határozni tudjon a kérelemről.

Ezen adózási státusz megadásával összefüggésben »adóhatóság« alatt a következők értendők:

- a) annak a tagállamnak az adóhatósága, amelyben a kérelmező vállalkozásának székhelye van;
 - b) annak a tagállamnak az adóhatósága, amelyben a kérelmező azon állandó üzleti telephelye található, ahol a Közösségen belüli, adózással kapcsolatos adatokat tartalmazó főkönyveit vezetik, vagy ahol e főkönyvek hozzáférhetők, amennyiben a kérelmező vállalkozásának székhelye a Közösségen kívül található, de a kérelmező rendelkezik egy vagy több állandó üzleti telephellyel a Közösségben;
 - c) annak a tagállamnak az adóhatósága, amelyben a kérelmező állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van, amennyiben a kérelmező sem telephellyel, sem állandó üzleti telephellyel nem rendelkezik.
- (5) A kérelem elutasítása esetén az adóhatóságnak a határozat közlésével egyidejűleg az elutasítás indokairól is tájékoztatnia kell a kérelmezőt. A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezőnek jogában álljon fellebbezni a kérelmét elutasító határozat ellen.
- (6) A minősített adóalany státuszt elnyerő adóalanynak haladéktalanul tájékoztatnia kell az adóhatóságot minden olyan, a határozat meghozatalát követően felmerülő körülményről, amely érintheti vagy befolyásolhatja a státusz fenntartását. Ha a (2) bekezdésben foglalt kritériumok már nem teljesülnek, az adóhatóságnak vissza kell vonnia az adózási státuszt.
- (7) A tagállamok egyikében megadott minősített adóalany státuszt valamennyi tagállam adóhatóságának el kell ismernie.”.

2. Az irányelv a következő 17a. cikkel egészül ki:

„17a. cikk

(1) Nem minősül ellenérték fejében történő termékértékesítésnek az, ha valamely minősített adóalany a vállalkozásának vagyontát képező termékeket vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében egy másik tagállamba továbbít.

(2) E cikk alkalmazásában vevői készletre vonatkozó megállapodás akkor áll fenn, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) valamely minősített adóalany vagy a megbízásából eljáró harmadik fél termékeket ad fel vagy szállít egy másik tagállamba abból a célból, hogy a szóban forgó termékeket ott egy későbbi szakaszban, megérkezésük után egy másik minősített adóalany részére értékesítse;
- b) a termékeket feladó vagy szállító minősített adóalany nem abban a tagállamban letelepedett személy, mint amelybe a termékeket feladja vagy szállítja;
- c) az a minősített adóalany, akinek a részére a termékértékesítés történik, héaazonosító számmal rendelkezik abban a tagállamban, amelybe a termékeket feladják vagy szállítják, és mind a neve, mind a szóban forgó tagállam által számára kiadott héaazonosító szám ismert a b) pontban említett minősített adóalany előtt a feladás vagy a szállítás megkezdésének időpontjában;
- d) a termékeket feladó vagy szállító minősített adóalany bejegyezte a feladást vagy a szállítást a 243. cikk (3) bekezdésében előírt nyilvántartásba, és a 262. cikk szerinti összesítő nyilatkozatban feltüntette a termékeket megvásárló minősített adóalany nevét és az ezen adóalany számára azon tagállam által kiadott héaazonosító számot, amelybe az árukat feladta vagy szállította.

(3) Ha a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek, a termékek feletti rendelkezési jognak az ugyanazon bekezdés c) pontjában említett minősített adóalanyra történő átruházásakor a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) úgy kell tekinteni, hogy az a minősített adóalany, aki – vagy akinek a megbízásából egy harmadik személy – a termékeket feladta vagy szállította, a 138. cikk (1) bekezdésének megfelelően héamentes termékértékesítést végez abban a tagállamban, amelyből a termékeket feladták vagy elszállították;
- b) úgy kell tekinteni, hogy az a minősített adóalany, akinek részére a termékek értékesítésre kerülnek, Közösségen belüli termékbeszerzést végez abban a tagállamban, amelybe a termékeket feladták vagy szállították.”.

3. A 138. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok mentesítik a héa alól a termékértékesítést, ha a termékeket az eladó vagy a termékeket megvásárló személy, vagy megbízásukból más személy adta fel vagy szállította az érintett tagállam területén kívülre, de a Közösség területén belülre, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

- a) a termékek egy másik jogalanyként eljáró személy vagy nem jogalany jogi személy részére kerülnek értékesítésre egy, a termékek feladásának vagy szállításának megkezdése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban;
- b) az az adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek a részére az értékesítés történik, héaazonosító számmal rendelkezik egy, a termékek feladásának vagy szállításának megkezdése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban;

- c) az eladó az általa a 262. cikknek megfelelően benyújtott összesítő nyilatkozatban hivatkozik a termékeket megvásárló személyre.”.

4. Az irányelv a következő 138a. cikkel egészül ki:

„138a. cikk

(1) A 138. cikkben előírt mentességek láncügyletnek minősülő helyzetekben történő alkalmazásának céljából a Közösségen belüli szállítást az első értékesítő által a közbenső szereplő részére teljesített értékesítéshez kell hozzárendelni, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a) a közbenső szereplő közli a termékek érkezési helye szerinti tagállam nevét az első értékesítővel;
- b) a közbenső szereplő héaazonosító számmal rendelkezik egy, a termékek feladásának vagy szállításának megkezdése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban.

(2) Ha az (1) bekezdésben foglalt feltételek bármelyike nem teljesül, a láncügyletnek minősülő helyzetben a Közösségen belüli szállítást a közbenső szereplő által a vevő részére teljesített értékesítéshez kell hozzárendelni.

(3) E cikk alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) »láncügyletnek minősülő helyzet«: olyan helyzet, amelyben ugyanazon termékek adóalanyok által végzett, egymást követő értékesítései a termékek egyetlen, Közösségen belüli szállításával járnak, és amelyben mind a köztes szereplő, mind az első értékesítő minősített adóalany;
- b) »közbenső szereplő«: a lánc egyik – az első eladótól eltérő – eladója, aki feladja vagy szállítja a termékeket, vagy akinek a megbízásából valamely harmadik személy ezt elvégzi;
- c) »első értékesítő«: a láncban belüli azon adóalany, aki a termékeket a közbenső szereplő részére értékesíti;
- d) »vevő«: a láncban belüli azon adóalany, akinek a részére a közbenső szereplő a termékeket értékesíti.”.

5. A 243. cikk az alábbi (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Minden olyan minősített adóalany, aki a 17a. cikkben említett, vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében termékszállítást végez, nyilvántartást kell vezetnie a következőkről:

- a) a valamely másik tagállamba feladott vagy szállított termékek és az a cím, ahol a szóban forgó tagállamban tárolják őket;
- b) a későbbiekben, az a) pontban említett tagállamba való megérkezésüket követően értékesített áruk.

Minden olyan minősített adóalany, akinek a részére a 17a. cikkben említett, vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében termékeket értékesítenek, nyilvántartást kell vezetnie az érintett termékekről.”.

6. A 262. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„262. cikk

(1) Minden, héaazonosító számmal rendelkező adóalanynak összesítő nyilatkozatot kell benyújtania, amely tartalmazza a következő információkat:

- a) azok a héaazonosító számmal rendelkező vevők, akik részére a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételek szerint terméket értékesített;
- b) azok a héaazonosító számmal rendelkező személyek, akiknek olyan terméket értékesített, amelyet részére a 42. cikk szerinti, Közösségen belüli beszerzés útján értékesítettek;
- c) azok a héaazonosító számmal rendelkező adóalanyok és nem adóalany jogi személyek, akik részére olyan szolgáltatást nyújtott, amely nem héamentes abban a tagállamban, ahol az ügylet adóztatandó, és amely után a szolgáltatást igénybe vevő a 196. cikk alapján adó fizetésére kötelezett.

(2) Az (1) bekezdésben említett információkon kívül minden minősített adóalanynak meg kell neveznie azokat a minősített adóalanyokat, akik részére a 17a. cikkben szereplő feltételek mellett, vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében feladott vagy szállított termékeket értékesíteni szándékozik.”.

7. A XV. cím 1. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó végleges szabályozás”.

8. A 402. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„402. cikk

Az ebben az irányelvben foglalt, a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó szabályozás átmeneti szabályozás, amelyet egy olyan végleges szabályozással kell felváltani, amely a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás rendeltetési helye szerinti tagállamban történő adóztatásnak, az eladóra vagy – amennyiben a vevő minősített adóalany – a vevőre háruló héafizetési kötelezettségnek, valamint az adóbevallás, -fizetés és -levonás egységes nyilvántartási rendszerének az elvén alapul.”.

9. A 403. és a 404. cikket el kell hagyni.

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2018. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Ezeket a rendelkezéseket 2019. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*